

EXPUNERE DE MOTIVE

Administrația publică, în statul de drept, reprezintă principala pârghie prin care se realizează valorile stabilite la nivelul palierului politic. Ea trebuie să fie continuă, omniprezentă, promptă și energică, deoarece reprezintă neconținut statul, atât în interior cât și în exterior.

Administrația publică în teritoriu se realizează prin intermediul autorității deliberative (consiliul local, consiliul județean, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale subdiviziunilor administrativ- teritoriale ale Municipiului București) și autoritățile executive (primarii comunelor, orașelor, municipiilor, ai subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, primarul general al municipiului București și președintele consiliului județean).

Potrivit dispozițiilor art.115 din Legea nr.215/2001 a administrației publice locale actele administrative adoptate de autoritățile publice locale si județene precum si dispozițiile primarului se comunica prefectului județului în vedere exercitării controlului de legalitate în condițiile legii care îi reglementează activitatea.

În conformitate cu prevederile art.19 alin 1 lit. e din Legea nr.340/2004 privind prefectul si instituția prefectului coroborate cu dispozițiile art.6 pct.2 din H.G nr.460/2006 pentru aplicarea unor prevederi ale Legii nr.340/2004 privind prefectul si instituția prefectului, în calitate de reprezentant al Guvernului, prefectul verifică legalitatea actelor administrative ale consiliului județean, ale consiliului local sau ale primarului.

Având în vedere concretizarea acestei verificări a prefectului în avize de legalitate care au caracter facultativ dar și dispozițiile constituționale și ale Legii contenciosului administrativ care menționează că prefectul poate ataca actul administrativ considerat nelegal în termen de 6 luni de la data comunicării , actul administrativ atacat fiind suspendat de drept , propunem modificarea art.19 alin 1 lit. e din Legea nr.340/2004 motivat de următoarele considerente:

Potrivit Legii nr.215/2001a administrației publice locale, toate actele administrative (cu excepția hotărârilor normative care se fac publice la 5 zile după comunicarea către prefect), își produc efectele de la comunicare. Drept urmare

posibilitatea prefectului de a ataca actul administrativ în contencios la 2-3 , 4-6 luni de la data comunicării și suspendarea de drept a actului administrativ după ce acesta și-a produs efecte juridice, poate perturba funcționarea administrației publice din teritoriu cu efecte ce se pot răsfrânge negativ asupra comunității locale.

De altfel este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, dublată, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu și imediat, el însuși fiind titlu executoriu.

Actul administrativ fiind executoriu de drept de la data aducerii lui la cunoștință, a intrat în circuitul civil, ieșind astfel din sfera de reglementare exclusivă a dreptului administrativ .

În ipoteza în care prefectul are la îndemână posibilitatea de a exercita controlul de legalitate a actului administrativ în interiorul termenului de 6 luni de la comunicarea actului administrativ și de a se adresa instanței de judecată în acest interval de timp prelungit pentru motive temeinice chiar la 1 an de zile, principiul executării imediate și obligatorie a actului administrativ ar fi golit de conținut o perioadă îndelungată de timp.

Acesta a fost și raționamentul legiuitorului care în prima formă a Legii nr.340/2004 a instituit un termen în interiorul căruia prefectul era obligat să exercite controlul legalității actului administrativ , urmând în eventualitatea în care aprecia actul ca nelegal, cu 10 zile înainte de a se adresa instanței de judecată să solicite autorității emitente a actului revocarea sau anularea actului administrativ.

Se impune așadar stabilirea unui termen de 30 de zile pentru exercitarea controlului legalității actului administrativ pentru a nu limita în timp în mod nejustificat sau chiar abuziv efectele actului ce reprezintă voința organului deliberativ de la nivel local ce poate avea repercusiuni asupra administrației publice și comunității locale, existând premisele de blocare a activității instituției publice în cauză.

Propunem ca termenul de 30 de zile să fie unul de decădere pentru a limita în timp blocajele care pot perturba funcționarea administrației publice din teritoriu cu efecte ce se pot răsfrânge negativ asupra comunității locale.

Mai mult, termenul de 30 de zile a fost stabilit pornind de la termenul general prevăzut în actele normative în vigoare pentru soluționarea cererilor formulate de către petenți , termen stipulat în mod imperativ și de Legea contenciosului administrativ nr.544/2004 pentru soluționarea unei cereri adresate autorităților publice.

Concluzionând propunem ca art.19 alin 1 lit. e din Legea nr.340/2004 privind prefectul și instituția prefectului să aibă următorul cuprins: „ verifică legalitatea actelor administrative ale consiliului județean, ale consiliului local sau ale primarului în termen de 30 de zile de la comunicarea actului administrativ;

Prefectul poate ataca în fața instanței de contencios administrativ actul administrativ considerat nelegal în termen de 30 de zile de la comunicarea acestuia, cu obligația de a solicita autorității emitente, motivat cu cel puțin 10 zile înaintea introducerii acțiunii, reanalizarea actului socotit nelegal în vederea modificării, sau după caz revocării lui.”

Față de cele prezentate mai sus, propunem modificarea art.19 alin 1 lit. e din Legea nr.340/2004 în sensul celor sus menționate.

Inițiatori

Angel Tîlvăr – deputat PSD

Nicolae-Ciprian Nica – deputat PSD